

Vypravěno

dne 26. 8. 2014
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0254v

MVCRP010L126

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29. 8. 2014
podpis:

22-09-2014

V Praze dne
Č. j.: MV-79646-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan

Egypt, trvale byt

(dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 27. 3. 2014, č. j. VS-1849/835.3/2-2013, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění:

I.

Ministerstvo vnitra zahájilo dne 2. 8. 2013 správní řízení o žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, která byla podána prostřednictvím Úřadu městské části Praha 7 dne 9. 7. 2013. Žadatel je státním občanem Egypta, trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 18. 5. 2005. Je rozvedený, manželství se státní občankou České republiky bylo uzavřeno 5. 4. 2004 v Káhiře, dne 28. 2. 2007 bylo pravomocně rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9; z manželství se nenarodily žádné děti.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 18. 10. 2013 byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky (§ 44 správního řádu). Podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu byl poučen o možnosti, aby před vydáním rozhodnutí nahlédl do spisu a vyjádřil se k podkladům pro vydání

rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění a případně navrhl jejich doplnění. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti přerušeno do 15. 11. 2013 a žadatel byl vyzván, aby předložil listiny, které byly v tomto rozhodnutí označeny, aby tak Ministerstvo vnitra získalo relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a 8 zákona o státním občanství). Žadatel byl upozorněn na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, pokud nepředloží ve stanovené lhůtě požadované listiny. Tyto listiny žadatel do spisu doložil dne 13. 11. 2013.

Žadatel neprokázal pohovorem konaným dne 19. 9. 2013 před komisí Úřadu městské části Praha 7 znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále jen „vyhláška Ministerstva školství“). Řízení bylo proto opětovně přerušeno usnesením ze dne 12. 12. 2013 za účelem zjištění důvodů pro prominutí splnění podmínky prokázání znalosti českého jazyka. Při pohovoru na Ministerstvu vnitra dne 14. 1. 2014 žadatel opětovně neprokázal znalost českého jazyka na požadované úrovni. Požádal o prominutí této podmínky, avšak nenaplnuje žádný z důvodů pro její prominutí, neboť ji lze prominout pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejm. z důvodu věku či zdravotních důvodů.

Dne 27. 3. 2014 vydalo Ministerstvo vnitra rozhodnutí č. j. VS-1849/835.3/2-2013, jímž nebylo žádosti žadatele vyhověno. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že žadatel splňuje podmínky ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého trvalého pobytu na území České republiky a podmínku, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, avšak podmínky stanovené v odst. 1 písm. d) a e) nesplňuje, neboť neprokázal znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou Ministerstva školství a v období od listopadu 2006 do října 2008 jako samoplátce nehradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

Ministerstvo vnitra nevyužilo možností daných mu zákonem (§ 11 odst. 4 zákona o státním občanství) a splnění podmínek ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství žadateli neprominulo. Při rozhodování přihlédlo také k absenci rodinné integrace žadatele, neboť jeho manželství se státní občankou České republiky bylo rozvedeno. Protože žadatel nesplňoval dvě ze zákonných podmínek udělení státního občanství České republiky a jejich splnění mu nebylo prominuto, rozhodlo Ministerstvo vnitra státní občanství mu neudělit.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 3. 2014, č. j. VS-1849/835.3/2-2013, podal žadatel dne 16. 4. 2014 včasný rozklad. V něm uvedl, že se domníval, že v době, kdy nepobývá v České republice, není povinen odvádět pojistné na zdravotní pojištění. Svůj dluh na pojistném uhradil včetně penalizace, jakmile

se o jeho existenci dověděl. Dovolává se navíc skutečnosti, že podle nové právní úpravy § 14 odst. 6 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se při posuzování, zda žadatel neporušil závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících mj. veřejné zdravotní pojištění, zkoumá pouze porušení těchto předpisů v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti.

Pokud jde o jeho znalost češtiny, v běžných situacích se dohodou a je ochoten svou znalost českého jazyka zlepšit - přihlásil se již do jazykového kurzu, což dokládá fakturou za kurz češtiny vystavený _____ Czech _____ níng. Žádá proto, aby bylo jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhověno.

III.

O rozkladu proti usnesení Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Důvody neprominutí splnění podmínky znalosti českého jazyka podle § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství jsou podrobně uvedeny na str. 4 napadeného rozhodnutí a ministr vnitra se s nimi ztotožňuje. Žadatel do České republiky přicestoval natrvalo v roce 2007 a od té doby se v České republice převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen 18. 5. 2005. Znalost jazyka, jímž se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat, a zároveň předpokladem sociální integrace do zdejší společnosti. Žadatel však neprojevil dostatečnou snahu zdokonalit svou znalost českého jazyka, aniž by mu v tom bránil např. vysoký věk, tělesný handicap či mentální úroveň. S ohledem na výše uvedené neshledává ministr vnitra důvod hodný zvláštního zřetele, pro který by žadateli mohlo být prominuto splnění podmínky znalosti českého jazyka.

K nesplnění podmínky plnění povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojitosti se zvláštními předpisy upravujícími veřejné zdravotní pojištění ministr vnitra konstatuje, že žadatel porušoval povinnosti vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, dlouhodobě. S ohledem na tuto skutečnost a s ohledem na skutečnost, že žadateli nebylo prominuto splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, ministr vnitra neshledal ve shodě se závěry prvoinstančního orgánu důvody hodné zvláštního zřetele, pro které lze splnění podmínky prominout.

Pro úplnost je třeba dodat, že pokud žadatel v rozkladu argumentuje tím, že nová právní úprava – zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), platný od 1. 1. 2014, omezuje dobu pochybení žadatele na 3 roky před podáním žádosti a že je tedy třeba v tomto kontextu posuzovat i splnění této podmínky u jeho žádosti (podané podle původní úpravy), je třeba takový názor odmítnout. V první řadě je nutno zdůraznit, že žadatel podal svoji žádost ještě za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb. Podle § 74 zákona č. 186/2013 Sb. se přitom řízení zahájená podle dosavadních předpisů dokončí podle těchto předpisů. Jedinou výjimkou je v tomto ohledu posuzování podmínky § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (č. 40/1993 Sb.). To svědčí o skutečnosti, že pokud zákonodárce chtěl některou z podmínek pro udělení státního občanství ČR posuzovat v kontextu nové právní úpravy, tak tak učinil. A contrario lze tedy dovodit, že v ostatních případech takto postupovat nechtěl. Dlužno též upozornit, že nová právní úprava sice přináší zmírnění některých podmínek pro udělení státního občanství České republiky, na druhou stranu ale jiné podmínky přidává či některé dosavadní podmínky zpřísňuje (např. právě otázku jazykové kompetence žadatele). Všechny tyto podmínky tvoří dohromady organický celek (stejně tak tomu bylo u podmínek původní právní úpravy), z něž není možno účelově vytrhovat jen některá (pro žadatele výhodná) ustanovení.

Ministr vnitra se proto ztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu a konstatuje, že žadatel nesplňuje podmínky § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství a na straně žadatele nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění těchto podmínek. Na návrh rozkladové komise proto ministr vnitra rozhodl rozklad zamítnout.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

A circular official stamp of the Ministry of the Interior (Ministerstvo vnitra) is visible, partially overlapping with a large, stylized handwritten signature in black ink.